ԺԹ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 5022 — 12/25 ՕԳՈՍՏՈՍ 1902 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ — 20 ՁԷՄԱԶԻ ԻԼ ԷՎՎԷԼ 1320 — ԺԹ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 5022

درعلیه غلطه ده‌سی غزته‌خانه‌ارادا سی‌آروه‌لك

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՊՈԼԻՍ, Ղալաթիա, Նորատունկեան խան

Les Annonces sont reçues
à la Direction du Journal "ARÉVELK,,
Galata, CONSTANTINOPLE

20 ՓԱՐԱ. 20

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար	տարեկան	140 ղրս.
» » » »	վեցամսեայ	70 »
» » » »	եռամսեայ	40 »
Օsար երկիրներու համար	տարեկան	40 Ֆրէ.
» » »	վեցամսեայ	20 »

Դրամի փոխարէն փոսթայի փուլ կ'ընդունուի, 115 ղրուշի փուլը 100 ղրուշի հաշուով:
Տեղական Թղթատարի ծախքը բաժանորդաց կը վերաբերի:

Յանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ. 20

ԹԱՓԱԹԱԿԱՆ ՆՕԹԵՐ

ԱԶ

Եթէ մեզներու վրայ խօսելիք ուրիշ բան մնար, զոր Հաւոյ պակաս թողած ըլլար իր վերջին ըսած մարմնոյ չահեկան յօդուածին մէջ, այս անգամ ես ալ մտադիր էի մեզներէն սկսիլ չաբաթագրութիւնս, ոչ միայն վասնզի ես ինքս ալ տուժած եմ մեծ կզակի մէջ մեկ դիչեր ննջած ըլլալով, այլ աւոր համար մանաւանդ որ ամառուան հղանակիս յարմարագոյն նիւթն է մեզեղահօսութիւնը, միջատաբանութեան այս կարեւոր ճիւղը. եւ Հաւոյ, իր սովորական չրջահայեցութեամբ, չդաց, երբեք չէր սխալած սակայն իրբեւ քրոնիկագիր իր վերջին անձնդիւր ուսումնասիրութիւնները սպել տալով:

Միւրտիսի դարմանին վրայ պահ մը մտադրեցի խօսիլ,—բայց ոչ... կրօնքի ծիւրախտին, որ աչխարհական գրչի դոյզը չէ զարդիս.—հասարակ ծիւրախտի վրայ, զոր կարծեմ ոչ մէկ բժչկական քրոնիկագիր զանց ըրած է ուսումնասիրել մեր մէջ: Բանի սակայն անցողակի՝ թէ այս մարգածախ հիւանդութեան վրայ հիւսուած ամէն քրոնիկ կարգացած եմ մեծ հետաքրքրութեամբ, եւ սա եզրակացութեան կրցած եմ հասնիլ մէկ խօսքով՝ թէ ասելի դիւրին պիտի ըլլար... մեռնիլ եւ նորէն աչխարհ գալ՝ քան թէ մեր հողեղէն կեանքը աղատել Քոխի մանրէներուն չարաթոյն բջիչներէն: Կը յիչեմ կարգացած ըլլալ երկարապատում յօդուած մը, խնամոտ հետազոտութեանց արդիւնք, որ հաղար ու մէկ դարման կը յանձնարարէր խեղճ ծիւրախտաւորին. բայց հաչուելի սեւայ որ ձիչդ... մէկ միլիոն ոսկի պէտք պիտի ըլլար, զոր օրինակ, հասարակ գործատիրի մը՝ որուն թոքերը ամբարտաղ եղած ըլլային չաքճճի մանրէներուն: Ի զուր փնտռելու դարման մը այդ յօդուածին մէջ աւուրչէքով բանող արուեստաւորին համար որ ծիւրախտէ վարակուած ըլլայ, ինչպէս նաեւ ուրիշ պատուէր մը՝ թէ ինչպէս կրնայ ուսուցիչ մը զերծ մնալ ծիւրախտէն, եւ կամ երբ վարակուի դժբախտութեամբ,—մանաւանդ թաղականներուն երեսէն,—ինչպէս կրնայ պրծիլ սեւ օրհասէն որ կու գայ քառասմակ:

Պիտի ըսուի գուցէ թէ ծիւրախտը բանաստեղծական բան մը ունի իր մէջ, կամ գոնէ բանաստեղծներէն ամէնէն զգայունը կը բաղձայ ծիւրախտաւոր ըլլալ, ինչպէս ամէն ծիւրախտաւոր պիտի փափաքէր բանաստեղծ ըլլալ: Նուաստս ոչ մէկ վճիռ կրնայ տալ ասանկ հոգեբանական խնդիրներու մէջ, եւ կարծեմ գիտութիւնն ալ իր վերջին բառը արտասանած չէ թէ ինչո՛ւ բանաստեղծութիւնը խնամութիւն ունի ծիւրախտին հետ:—Միայն կրնամ հաստատել թէ ընդհանրապէս ամէն դեռահաս աղջիկ ծիւրախտէն կ'ուզէ մեռնիլ, իբրեւ բանաստեղծական էակ անչուչտ,—եթէ սակայն ծիւրախտ... հարսնութիւն չի նչանակեր իրենց սրտի բառարանին մէջ:

* * *

Բայց Թոզունք բժչկութիւնը բժիչկներուն, ինչպէս կ'ըսէ բժչկական առածը, եւ խօսակցինք գրական ծիւրախտին վրայ, որ ահագին ծաւալում մը գտած է մեր մէջ այս վերջին ժամանակներս: Այս հիւանդութեան ախտանիչը կամ չորդն է տեսակ մը մարմնջ ստորագրութիւն դնելու յօդուածի մը տակ, գրական հրապարակի վրայ երեւելու տենդով խառն, որ հետզհետէ կը բարձրանայ՝ ենթարկելով հիւանդը ստառապղին գառանցանքներու: Հիւանդութիւնը բուն ուղղին մէջ կը կեդրոնանայ, եւ տակաւ կը տարածուի չղայն դրութեան մէջ ու կը փոխուի ծիւրախտի, գրեթէ անդարմանելի: Սխալին մանրէները կ'ածին դպրոցական կեանքի մէջ, եւ հէ՛ք աղաք դիւրապատրաստ գեհենները են անոնց մչակութեան համար: Մ'րչտի խեղճ պատանիներ գոհ կ'երթան այս անողոք հիւանդութեան, գրական ծիւրախտին, հաղիւ նախակրթական չրջան մը բոլորած. իրենց պատանեկութեան աչխոյժ տարիքը, ընդունակ գիտութիւն կամ մանաւանդ արուեստ մը սորվելու, կը խամրի տարաժամ գրական չարչարանքներու մէջ եւ վերչապէս ճարակ կ'ըլլայ հիւանդութեան:

Չեմ գիտեր թէ ո՛վ պատահած է դաստիարակի մը՝ որ իր աչակերտները յորդորբէր արուեստաւոր ըլլալ, կօչկարար կամ երկաթագործ, օրինակի համար, եւ իրաս տար անոնց մղոններով հեռու փախչիլ գրականութենէն, տեղական կամ գաւառական, որ մի միայն կարդ մը օրագիրներու գաղտարկ սիւնակները լեցնելու կը ծառայէ առ առաւելն: Ոչ ոք կ'օգտուի այդ անհամ անիւթ գրականութենէն, ոչ մէկ խնդիր կը լուսաբանուի թերուս տղոց խորհրդածութիւններով, եւ ոչ մէկ տղայ որ բռնուած է գրական ծիւրախտէն ուծացնել զանոնք. որովհետեւ քիչերու տրուած է վերջապէս գրական մարդ ըլլալ, չատ քիչերու չնորհուած է գրական կոչում, եւ գոնէ մեր մէջ ոչ մէկուն տրուած է գրականութեամբ հարստանալ. աղքատ Ղազարոս են մեր մէջ բոլոր գրագէտները, ամէն անոնք մանաւանդ՝ որ գրականութեան այբուբէնին հաղիւ ծանօթացած, իրենց ամէնէն կայտառ տարիքը փուճացած են նուիրելով հայ գրականութեան ամուլ անդեր ասպարէզին, առանց նաեւ չարդարելու իրենց համար դէթ հանեստ կեանքի մը ապահովութիւնը, հասարակ բանուկ արուեստ մը սորվելով, օրինակի համար, նախակրթական չրջանէն անմիջապէս յետոյ, կամ ջանալով իրենց համար դիրք մը ստեղծել առեւտրական ասպարէզի մէջ՝ պարկեչտութեամբ ու խնայողութեամբ, իրենց լոյր ուչն ու ուրուչը իրենց գործին նուիրելով, ամէն բանէ առաջ ապրուստ հայթայթելով, օրապահիկ ճարելով եւ ձգտելով թիւ մը ապրկեղ կամ գոնէ անկարօտ անհատներու դասակարգին մէջ:

* * *

Եւ այնուհետեւ այդ միամիտ տղաք, իրենց անփորձութեամբ ու անհաս դատողութեամբ, կը կարծե՞ն թէ հանրութեան ծառայութիւն կը մատուցանեն կամ թէ հանրութիւնը կ'օգտուի իրենց ափեղ-ցիկեղ գրուածներէն: Ես ըսեմ իրենց թէ ընթերցողը չատ անգամ լմնդալու համար կը կարդայ իրենց չափազանց գրուածները,—երբեմն ալ լալու համար: Երբ տասնըութ-քսան տարու պատանիներ առտու մը կանուխ կ'ելլեն ուղղութիւն ցոյց տալ, զոր օրինակ, դպրոցական վարչութեան մը կամ Պատրիարքարանի ընթացիկ գործերուն, բաւական է որ մարդկային բնական խօսակցութեան անսովոր դարձուածներ գետնի իրենց գրուածներուն մէջ, կամ լեզուի հասարակ կանոններուն դէմ անճարակ յանդգնութիւններ հրամցնեն ընթերցողներուն, կը կարծե՞ն թէ ծիծաղի կամ արգահատանքի առարկայ չեն ըլլար չաչ հանրութեան: Մեղք չէ՞ իրենց վատնած ժամանակին, զոր կրնան գործածել օգտակարապէս մասամբ ու նիւթական յառաջդիմութեան համար, որպէս զի դադրին այլ եւս բեռ ըլլալէ իրենց խեղճ ծնողքին, որ ոմ գիտէ ո՛րչափ դժուարութեամբ հասցուցած է զիրենք մինչեւ այն տարիքը՝ ուր կը սպասէր թէ ա՛լ անոնք արժանապատուութիւն պիտի ունենային իրենց հացը իրենց տչխատութեամբ ճարելու: Ապահով եմ թէ վերջ ի վերջոյ իրենք ալ պիտի զղջան այդ անչահաստ գրողները՝ իրենց ուսանելու, արուեստ սորվելու, մէկ իսօքով մարդ ըլլալու տարիքը ոչընչացրանութիւններով անցուցած ըլլալնուն եւ իրենց արքունի հասակը գոհ ընծեղնուն համար գրական ծիւրախտին:—Բայց պիտի ըսէք թէ այն ատեն ալ ողբերգակ բանաստեղծներ պիտի դառնան ամէնքն ալ, արեւուն լոյսը ուրանալու չափ յոռետես եւ իրենց խանդին բոլոր թափովը պիտի ողբերգեն... քանի դասարկութիւնը, որ բնական հետեւանքը պիտի ըլլայ անցած գացած դատարկ ժամանակներուն: Ես պիտի կանխեմ ըսել նաեւ՝ թէ ասոնցմէ պիտի մնան անունք բառին իսկական նչանակութեամբ, թէպետեւ պիտի աւելցնեն ժողովրդական խաւերուն մէջ, եւ ոչ իսկ պիտի կրնան ըլալ պատուաւոր մուրացկաններ հայ համայնքին մէջ: Ահա գրական ծիւրախտին անխուսափելի հետեւանքը, որ հարատած ծնունդն է մեր Նախակրթութեան մեծագոյն սխալին:

Ա.ՐԻՏ

ՌՈՒՍԱՀԱՅ ՔՐՈՆԻԿ

(ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի)

ԺԻԶԴՐԱ, 17 Յուլիս

Եթէ ակամատևսը պատահմամբ ինձ չի պատմէր, ես լրագրերի գրածին չէի հաւատար, այնքան անհաւատալի էր լուրը: Դա մի արտքոյ կարգի չարագործութիւն էր, մի արարմունք, որին դժուար է անուն գտնել:

Ներերուս Վլատիկավկազեան երկաթուղու կայարաններից մէկում վագոն է մտնում. Տիխարեցկայ ւսանի դատաստանական քննիչը, բարձրագոյն կրթութիւն ստացած մի ռուս երիտասարդ: Տեղ բռնելով վագոնի մէջ, նկատում է որ իր հանդէպ նստած է մի չափազանց զեղեցիկ օրիորդ:

Կարճ խօսակցութիւնից յետոյ, քննիչը թոյլ է տալիս իրեն, օրիորդին անելու անլսկալ առաջարկութիւն: Վրդովուած աղջիկը, անպատուում է անծանօթ պարոնին եւ լուռ չարունակում ճանապարհը:

Երբ դնացքը մօտենում է Տիխորեցկային (քննիչի բնակութեան տեղը), քննիչը յաղորդւում է, օգտւս քաղելով օրիորդի բոպիական անուչադրութիւնից, իր երեզներից մի քանի կոտ օրիորդի կապոյի մէջ անկացնելու: Տիխարեցկայում քննիչը դիմում է ոստիկանութեան, եւ որպէս գողի կալանաւորել է տալիս օրիորդին:

Ոչ խնդիրք, ոչ բողոք, ոչինչ չեն օգտում. նրան թոյլ չեն տալիս հեռագրել իր ծնողներին, որոնց մօտ նա գնում է եղել. թոյլ չեն տալիս նամակ գրել, եւ որ եւ է յարաբերութիւն ունենալ դրսի հետ: Այդ բաւական չէ. տարին պատուհանների օգնութեամբ, մեր պարոն քննիչը բանտում բռնաբարում է աղջկան. եւ մի քանի օր օգտւելուց յետոյ, առաջարկում է ծառաներին օգտվել նրանից: Այդ վերջինները էլ սկսում են վճարով մարդիկ ներս թողնել...:

Հնարաւորութիւն չունենալով ոչ մի կերպով դուրս գալ իր ահռելի զրկանքից, չորս օրուայ այդ կեանքից յետոյ, թշուառ աղջիկը վերջ է տալիս կեանքին քանտում...:

Լուրը տարածվում է ւսանում եւ զայրոյթ յառաջ բերում: Ցայտնվում են դրի մահտան պատգամները եւ յանցաւորներին բռնած դիրքը: Սակայն թէ այդ վերջինը եւ թէ իրեն օգնող պատուհանները հենց աղջ կայ մնում բոպէին հետ են դանում փախչելու եւ անհետանալու:

Աղջիկը աղնուական ծնողների զաւակ է: Մնողների իմաց է տրուած եւ նրանք արդէն Տիխարեցկայումն են:

Սւելի ղղուելի չարադործութիւն կարող է երեւակայել: Եւ նրա հեղինակն է քաղաքորդ դարու բարձրագոյն կրթութիւն ստացած երիտասարդը:

* * *

Սրանից մի քանի տարիներ առաջ, Ռուսմանեայի հպատակ Գրիգոր Անտոնեան Սերեբրենկովը կտակել էր ազգին 40.000 րուբլի, որ հետեւեալ կերպով պիտի բաժնուէր իր եւ իր կնոջ մահից յետոյ: Փողը անձնմխելի պիտի մնայ Օսմեսայի արքունական բանկում. իսկ տոկոսները տարից տարի պիտի տանան հետեւեալ հասատութիւնները.—24,000 րուբլու տոկոսը պիտի տանայ ամէն տարի Վանի Սանդխտեան ուսումնարանը, 6000ի տոկոսը Լիմասնի հեւմարանը, 6000ի տոկոսը Ե-րուսաղէմի Ժառանգաւորաց դպրոցը եւ 4000ի տոկոսը՝ Օսմեսայի ծխական դպրոցը:

Գրիգոր Սերեբրենկով վախճանած էր 9 տարի առաջ, իսկ նրա կինը նորերումս վախճանելով, կտակատարները հանգուցեալի կամքի համաձայն բանկային թղթերը ուղարկել են Ս. Կաթողիկոսին, ի տնօրինութիւն:

* * *

Ցայտնի մանկավարժ Ղազարոս Ագաեան, որպէս հաղորդւում, են իր քառասնամեայ գրականական գործունէութեանց առիթով տասել է դնդազան տեղերից դրամական նպաստներ մօտ 9000 րուբլի:

ԱՐԵԼ. ԱՊՐԻՍԵԱՆՑ

ՊՈՒՏՏԱՅԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Եթէ կը կարծուի թէ քրիստոնէական ոգին իր մարդասիրական վեհ զգացումները միմիայն քրիստոնեաներու վերապահած է, թէ մարդկութեան ամէնէն տղիս մտածումները աւետարանական ժողովուրդներու միայն յատուկ կրնան ըլլալ, բաւական է կարդալ ժօղէֆ Ֆապրի հմտալից ու դեղեցիկ գործէն քաղուած յետագայ չահեկան հատուածը, համոզուելու համար թէ այդ կարծիքը հիմնական չէ բնաւ:

Ժօղէֆ Ֆապռ իր ուսումնասիրութեան մէջ ի վեր կը հանէ պետութական առաքելութեան ներչնչած այն խիստ դեղեցիկ ու վեհանձն զգացումները՝ որոնցմով ամէնէն բարբարոս ու վայրենի ցեղերն իսկ տակաւ ընտելացած եւ մարդասիրական հանգամանքներով թրծուած են: Այդ բարեգործ աղանդը, որ իր պէղտնքները դուս բարեկարգութեանց քաղած է, հրաչալի զօրութեամբ մը հետզհետէ ծաւալած եւ իր քարոզիչներու սիրտերը զեղած է, մոլորեալ ու տխուր հողիները փրկութեան դարձնելու անդուլ կիրքով մը: Իր չաքճանչները տակաւ իր քաղաքական կազմակերպութիւնը: Ընդհակառակը, հիմա, Աֆրիքանեերներն են որ աւելի ազդեցիկ են: Մենց որ, Խորհրդարանին դումարումը ճամրդ հարուած մըն է Լոթա Միլնէրի քաղաքական նպատակ համար, քանի որ այս վերջինը հետեւութիւն չունցած էր Հիմնական Օրէնքի գաղաբարան օրինագիծի մասին: Անգլիական կառավարութիւնը ստիպուեցաւ մերժել այդ ծրագիրը եւ Լոթա Միլներ չկրցաւ ի գործ դնել իր քաղաքականութիւնը: Բոլոր այս իրողութիւնները ահագին առաւելութիւն մը կ'ընծայեն Աֆրիքանեէր կուսակցութեան: Պատեբազմը ա՛լ աւելի զօրացուցած է այդ կուսակցութեան ազդեցութիւնը քան թէ տկարացուցած:

—Մոռնինկ Լիտըր հասած հեռագիր մը կը հաստատէ թէ այժմու կացութեան ամէնէն տարօրինակ կողմերէն մէկն ալ է Սէսիլ Ռոտսի կուսակցութեան անհետացումը: Հանգուցեալ դրամատէրը, որուն անունը կուռքի պէս կը պաչուէր, հիմա կորնչացուցած է իր ազդեցութիւնը: Սէսիլ Ռոտսի ի պատիւ կանգնուելիք յիչատակարանին համար հանգանակուած գումարը անպատական եղած է:

—Բարիչոյն Խորհրդարանին առաջին նիստը տեղի ունեցաւ Հոկտեմբեր 2ին: Ներկայ պիտի ըլլան 670 անդամներ: Ընտրութիւնները կատարուած են Հոկտեմբեր 1ին: Ներկայ Խորհրդարանը կը բաղկանայ 670 անդամներէ: Ասոնցմէ 402 Պահպանողականներ են, 165 Ազատականներ, 82 Միացեալ Իռլանտացիներ եւ 21 Պիտակաւորներ:

—Ֆրանսայի Ներքին Գործոց Նախարարը հրամայած է որ Ֆրանսայի բոլոր նաւահանգիստներուն մէջ ամէն ինչ պատրաստ պահուի Ամերիկա մեկնելիք գաղթականներուն համար: Ասոնք պիտի ընդունուին ամէն հոգատարութեամբ եւ ամէն հարկաւոր դիւրութիւնները պիտի ընծայուին անոնց:

—Ֆրանսայի Ներքին Գործոց Նախարարը հրամայած է որ Ֆրանսայի բոլոր նաւահանգիստներուն մէջ ամէն ինչ պատրաստ պահուի Ամերիկա մեկնելիք գաղթականներուն համար: Ասոնք պիտի ընդունուին ամէն հոգատարութեամբ եւ ամէն հարկաւոր դիւրութիւնները պիտի ընծայուին անոնց:

ԱՐԱՏԱՖԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Ֆրեդերիք կայսրուհիին յիչատակարանը.—Բացման հանդիսը.— Գերմանիացիները եւ Բոնկոյի ազատ պետութիւնը.— Գերմանիոյ եւմացոյցը:

Պերլին, 20 օգոստոս.—Վիլհելմ կայսրը, ընկերակցութեամբ կայսրուհիին, եւ բէկ առտու Հոմբուրկի մէջ նախագահեց Ֆրէյտէրիք կայսրուհիին ի պատիւ յիչատակարանի մը բացման հանդէսին: Այս յիչատակարանը կը բարձրանայ Ֆրէյտէրիք կայսեր արձանին դիմաց: Բացման արարողութեան ներկայ կը գտնուէին գահաժառանգ իչխանը, Եռաբլամ իչխանը, Վիքթորիա–Լուիզ նորաոի իչխանուհին, Բէմմարիճի դուքսը, եւ Մեծն–Բրիտանիոյ, Աւստրիոյ–Հունգարիոյ ու Մ. Նահանգաց դեսպանները: Յիչատակարանի մասնաւոր պետական աղանդին եւ իր քարոզիչներուն մէջ:

Արդարեւ այդ ցեղերը, կ'ըսէ Ժօղէֆ Ֆապռ, թէպէտ մեծ բնազանց փիլիսոփաներ եղած չեն, սակայն իրենց վայրագ բնաւորութիւնը տակաւ մեղմացած, իրենց բարքը բարւոքած է, եւ հուսկ ուրեմն սովորած են խաղաղասէր ու մարդասէր ըլլալու:

Ո՛չ միայն ի վերուս յիչատակ երկիրներուն, այլ նաեւ Չինու, Ճաբոնի, Բօչինչինի, Պիրմանիոյ, Սէյլան ու Ճավա կըղզիներուն եւ վերջապէս ամբողջ Ասիոյ մէջ Պուտտայականութիւնը միլիոնաւոր հոգիներ հպատակեցուցած է իրեն:

Տակաւին անցեալ տարի, տեսէ՛ք թէ ինչ եղած է չինացի պատասխանատուի մը վարմունքը: Մանչուրիոյ մէջ, Ռուսերը եւ Չինացիները կռուած էին, բայց խաղաղութիւնը վերահաստատուած ըլլալով՝ պատահեցաւ որ չինական մը սպիսկ ռուս զինուոր մը՝ իբրեւ քիչ մը պատուհաս գինելու: Ռուսը, նախորդ օրուան կռիւներէն տակաւին բոլորովին բոցնանդին, իբր պատասխան, Չինացիին կուրծքին մէջ գնդակ մը զետեղելով խոյս տուաւ: Ռուսական իչխանութիւնները հարցաքննեցին Չինացին, իր պատչխանն ո՛վ ըլլալը տեղեկանալու համար:

—Լա՛ տեսա՛ը զինքը, հարցուեցաւ իրեն:

—Այո՛, պատասխանեց մահամերձը:

—Կրնա՞ս զայն ճանչնալ, եթէ տանը վայրը կարգալ անցընենք քու առջեւդ:

—Կրնամ, բայց չեմ ուզեր:

—Ինչո՛ւ:

—Պիտի մեռնիմ եւ կ'ուզեմ նեղիլ, որպէս զի մահս աւելի՛ խաղաղիկ ըլլայ...: Առանձին զարնուեցայ, թո՛ղ առանձին մեռնիմ:

—Բայց, ըսաւ դատաւորը, պէտք է որ արդարութիւնը իր պարտքը կատարէ եւ զայն գանել ջանայ:

—Ո՛չ, ո՛չ, ըսաւ մահամերձը, եթէ իրեն նեղեմ՝ ա՛լ մէկը չպիտի ապանչէ... ա՛լ ոճրագործ պիտի չըլլայ, որովհետեւ պիտի ներուի իրեն...:

Այս վերջին խօսքերը նորոգեցուցած են ռուս դատաւորին տչմարտասիրական ժողովուրդներու միայն յատուկ կրնան ըլլալ, բաւական է կարդալ ժօղէֆ Ֆապռի հմտալից ու դեղեցիկ գործէն քաղուած յետագայ չահեկան հատուածը, համոզուելու համար թէ այդ կարծիքը հիմնական չէ բնաւ:

Ժօղէֆ Ֆապռ իր ուսումնասիրութեան մէջ ի վեր կը հանէ պետութական առաքելութեան ներչնչած այն խիստ դեղեցիկ ու վեհանձն զգացումները՝ որոնցմով ամէնէն բարբարոս ու վայրենի ցեղերն իսկ տակաւ ընտելացած եւ մարդասիրական հանգամանքներով թրծուած են: Այդ բարեգործ աղանդը, որ իր պէղտնքները դուս բարեկարգութեանց քաղած է, հրաչալի զօրութեամբ մը հետզհետէ ծաւալած եւ իր քարոզիչներու սիրտերը զեղած է, մոլորեալ ու տխուր հողիները փրկութեան դարձնելու անդուլ կիրքով մը: Իր չաքճանչները տակաւ իր քաղաքական կազմակերպութիւնը: Ընդհակառակը, հիմա, Աֆրիքանեերներն են որ աւելի ազդեցիկ են: Մենց որ, Խորհրդարանին դումարումը ճամրդ հարուած մըն է Լոթա Միլնէրի քաղաքականութեան համար, քանի որ այս վերջինը հետեւութիւն չունցած էր Հիմնական Օրէնքի գաղաբարան օրինագիծի մասին: Անգլիական կառավարութիւնը ստիպուեցաւ մերժել այդ ծրագիրը եւ Լոթա Միլներ չկրցաւ ի գործ դնել իր քաղաքականութիւնը: Բոլոր այս իրողութիւնները ահագին առաւելութիւն մը կ'ընծայեն Աֆրիքանեէր կուսակցութեան: Պատեբազմը ա՛լ աւելի զօրացուցած է այդ կուսակցութեան ազդեցութիւնը քան թէ տկարացուցած:

—Մոռնինկ Լիտըր հասած հեռագիր մը կը հաստատէ թէ այժմու կացութեան ամէնէն տարօրինակ կողմերէն մէկն ալ է Սէսիլ Ռոտսի կուսակցութեան անհետացումը: Հանգուցեալ դրամատէրը, որուն անունը կուռքի պէս կը պաչուէր, հիմա կորնչացուցած է իր ազդեցութիւնը: Սէսիլ Ռոտսի ի պատիւ կանգնուելիք յիչատակարանին համար հանգանակուած գումարը անպատական եղած է:

—Բարիչոյն Խորհրդարանին առաջին

ԼՈՓՓ ԷՆՕ (79)

ԴԱՏԱՐԿԱՊՈՐՏԸ

ԻԳ.

Բուռն յուզումներու ենթակայ, երէքն ալ սրատարով վար իջան ամրոսներէն: Երբ դղեակին առջեւ հասան, առւախ սանդուխ մը դրին պատին մէկ ակնթարթի մէջ, Թիպլիւրս բարձրացաւ դէպ ի վեր եւ Մաւլոյի սենեակին պատուհանին առջեւ հասաւ: Իսկոյն ապակի մը կոտրեց եւ սենեակին մէջ ցատկեց: Մաւլօ կը հանգչէր, աւրչոտուած անկողնի մը վրայ տարածուած: Կենդանութեան նչան ցոյց չէր տար: Իր կծկուած ձեռքը բռնած էր դանդակին թելը: Մարմինը տարօրինակ կերպով կծկուած, եւ բոլոր մկանունքները ցցուած էին, որոնք նչան էին թէ խեղճը պայքարած էր մահուան դէմ: Դիակին վրայ կանխամտածուած ոճրի մը հետքերը փնտռեցին Թիպլիւրս եւ իր ընկերները, բայց կարելի չեղաւ բան մը հաստատել:

—Ա՛ւաստիկ, ըսաւ Պոռէ իրմէ քանի մը քայլ անդին դանուող սրտակը առնելով, որուն խլրտը հանեց եւ հոտոտեց: Օ՜հ, օ՜հ, հեղուկ վիճակի մէջ զառիկ, ամբողջ չիչն ալ լեցուն. չաւը աղէկ է:

Թիպլիւրս առաւ սրտակը եւ չարունակել կարդալ.—«Օրիորդ Բրաթէնրոս կը վախնար իմ յայտնութիւններէս, որովհետեւ դիս դրկեց սպանդելու սիւկին տը Թրէմանան եւ Թիպլիւրսը. հրաչքով է որ մահուընէ ազատեցայ: Պատժուած կը մեռնիմ, որովհետեւ մօրս անէծքը կը տանիմ իմծի հետ: Օ՜հ, երանի թէ, իմ թշուառական մեղսակցուհիս իր ծիրտները քաւէ պատիժով:»

«ՄԱԼՕ»

—Այո՛, պիտի քաւէ զանոնք, ըսաւ Պոռէ հառոտուած չեչտով մը:

—Ա՛ւաստիկ՛ արարած, չարեց Թիպլիւրս դարչանքով:

—Երաւ մըն է ատիկա, մրմնջեց Պոռէ. Ինչպէ՞ս կ'ըլլայ որ այնքան երեխայ կին մը...

—Այո՛, սուրբ մը Պրինվիլիէ մարքիզուհին տեսակէն, պատասխանեց Թիպլիւրս: Մալոհառնդ մը որ սպանդելու կարող է... բայց գիտէ՞ք թէ ուր գացած է, հարցուց Թիպլիւրս, տխուր նախազգացում մը ունենալով յանկարծ:

—Չեմ դիտեր, պատասխանեց դռնապանը: Պրիսին հետ մեկնեցաւ.

—Սրինգին մէկն ալ անիկա է, իր կնամարդի երեւոյթովը, ըսաւ Լբկոէլլօ, որ քիչ մը վրէժխնդիր էր:

—Ինչ ուղղութեամբ յառաջացան, հարցուց Թիպլիւրս:

—Կարծեմ թէ ծովուն ուղղութեամբ:

—Ծովուն ուղղութեա՛մբ, կրկնեց Թիպլիւրս, որուն տխուր նախազգացումները ա՛լ աւելի աստիճացան:

—Ա՜հ, կրող, յարեց Լբկոէլլօ: Մինէ պատաւ աղջիկը գիտէ՞ թէ մարքիզուհին Ռուէյի խրճիթին մէջ կը դտնուի: Այդ ճիւաղ կինը յօշ յօշ պիտի պատառէ զայն:

—Օ՜հ, սոսկալի բան պիտի ըլլար, ըսաւ Թիպլիւրս սարսռագին: Եթէ տիկին տը Թրէմանեայի մաղին դպչած ըլլայ, զաղրելի որդի մը պէտ ոտքերուս տակ պիտի չախչախեմ այդ Բրաթէնրոսը:

—Շատ իրաւունք ունիս, բարեկամս, բայց պէտք չէ տանն կորնչցնել: Քանի որ Մալօ ճայած է, կրողը տանի անոր հոգին ու մարմինը: Կենդանիներուն վրայ խորհինք եւ ճամբայ իչնանք դէպի խրճիթ:

—Մեկնի՛նք, ըսաւ Թիպլիւրս, մռայլ ու տխուր ձայնով մը:

—Երկուքն ալ սենեակէն դուրս ելան այն առւախ սանդուխով, որուն միջոցաւ վեր բարձրացած էին: Ցետոյ ձի հեծան եւ սկսան սրարշաւ ընթանալ դէպի ծովուն կողմը:

Երբ ժեռափերուն քով հասան, վար իջան իրենց ձիերէն, ու դանոնք կապելով՝ սկսան ոտքով յառաջանալ դէպրուկ ճամբէ մը: Բաւական յառաջանալէ յետոյ, յանկարծ նչմարեցին Պրիսը, որ ժայռի մը կրծին դած էր: Այս վերջինը ուշիչ կոյս տալ, բայց Թիպլիւրս նչան առնելով՝ հրամայեց կանգ առնել: Պոռէ ալ իր ընկերոջ օրինակին հետեւեցաւ. Պրիս խոհեմութիւն սեպեց անչարժ կենալ:

Լբկոէլլօ, ուղղակի վրան գնա՛,

(Շարունակելի)

ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ ԿՈՏՈՐԱԾՔ
ԻՆ. ՏԱՐԵԿԱՐԴՈՒԹԻՒՆ 1902-1903

ՊԱՄՓՈՐՄԱՆ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՆԵՐ

Ի. Ա. Ղազարեան (1902) Ալիշան (Մխիթարեան) Ալիշան (Մխիթարեան) Ալիշան (Մխիթարեան

ԵՐԿՐԱԳՐԱԿԱՆ ԵՎ ԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

ԳՈՒԶԱԶԵՆՑՈՒՄ Ա. ՊԱՐՈՒՄ

Թարգմանիչ Ի Հայ
(Նկարագրութիւն Գործունէութեան Եւ Գործակցութեան)

Տպագրեցաւ Ի Ս. Էջմիածին
Տպարան Մատենադարանին Հայոց
1913

Գին 10 կոպեկ

ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒՄ ՀԵՂԻՆԱԿԱՀԱՅԵՐԵՆ ՄԵԿ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱՐԴԱԼ ԱՐԳԵԼՎԱԾ Է

(L'auteurs et Sa formation)

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱՐԴԱԼ ԱՐԳԵԼՎԱԾ Է

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

Գրադարանից Ի Հայ

Ս. ԳՈՒԶԱԶԵՆՑՈՒՄ

Ա. Ս. ՊԱՐՈՒՄ

Ս. ԳՈՒԶԱԶԵՆՑՈՒՄ

Ա. Ս. ՊԱՐՈՒՄ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳԱ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ, ԼԵԶՎԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ ՀԻՄՆԱՐԿԻ

Գոյ. 1862 թ.

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԵԾԱԳՈՒՆ ՄԱՐՔԵՏԻՆԳ

Ստացած է Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Ազգային Ցուցահանդէսին մէջ 1901 թուականին։

ԱՄԵՆԱԲԱՐՁՐ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՊԱՏՎԻՐԱՆԻՇ

Ստացած է Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Ազգային Ցուցահանդէսին մէջ 1901 թուականին։

ԱՄԵՆԱԲԱՐՁՐ ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՊԱՏՎԻՐԱՆԻՇ

Ստացած է Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու Ազգային Ցուցահանդէսին մէջ 1901 թուականին։

Ս. ՔԱՀՎԱՃԻ ԵՒ ՈՐԴԻՔ